

DOI 10.31909/26168820.2019-(41)-4
УДК 81'373.23'243(045)

Наталія ГЕРЦОВСЬКА*
Діана ЗАВИДОВСЬКА

РОЗВИТОК АНГЛІЙСЬКИХ ЖІНОЧИХ ІМЕН В ІСТОРИЧНОМУ ТА МОВНОМУ АСПЕКТАХ

У статті розглядається історичний шлях розвитку англійських жіночих імен. Особлива увага приділяється походженню жіночих антропонімів, особливостям найменувань, різним історичним процесам, які надали безпосередній вплив на їх формування на важливих етапах історії. У статті представлені найбільш уживані англійські жіночі імена в різні епохи та періоди. Подана класифікація власних жіночих імен, а також їх етимологічні ознаки: запозичення з Біблії та міфології, з різних мов-джерел, від назв предметів і явищ навколишнього світу, що дає уявлення про походження жіночих англійських імен, їх структури та семантичних значеннях. Акцентовано увагу на фактори, які впливали на формування та вибір імен, зокрема роль літератури. У статті досліджуються традиції присвоєння власних жіночих імен в англійській мові, розглядається історія освіти традицій найменувань, виникнення імен та проаналізовано зв'язок між антропонімом, його носієм і його змістом. Розглядаються антропоніми, що є важливим засобом відображення національної культури, яка знаходить вираження в структурі офіційної формули іменування. Досліджено особливості функціонування жіночих імен в англійській лінгвокультурі, проведено лексико-семантичний аналіз англійських назв при їх транспозиції в сферу імен загальних, термінології, фразеологізмів з позиції лінгвокультурології. У статті подано подальші перспективи дослідження даного питання.

Ключові слова: власні імена, мова-джерело, походження, етимологія, староанглійські імена, антропоніми, система жіночих імен, ономастика.

Стаття присвячена проблемі дослідження історичного розвитку англійських жіночих антропонімів, з'ясування їх структурних та семантичних особливостей. Вибір теми дослідження визначається значним інтересом до функціонування та статусу антропонімів у мові. Власні імена, ці найдавніші форми ідентифікації людини, до теперішнього моменту не знайшли єдиного трактування, свого статусу в мові і не отримали систематичного словникового опису.

Проблема тлумачення власного імені визначається яскраво вираженою специфікою цієї лексичної одиниці: під поняттям «антропонім» в сучасному мовознавстві розуміється будь-яке власне ім'я, яке може мати людина (або група людей)¹.

Англійська антропонімічна лексикографія, а саме жіночі антропоніми є малодослідженою областю лінгвістики, що вимагає детального розгляду. Недостатньо вивчені, зокрема, функціональні і структурні характеристики англійських антропонімів, їх семантичні особливості, а також історичні передумови виникнення власних жіночих імен. Необхідність вирішення даних питань визначає актуальність цього дослідження.

В останні десятиліття в лінгвістиці значна увага приділялася проблемам етимології англійських жіночих імен та структурі англійської антропонімічної системи. Істотний внесок у вирішення цих проблем внесли С.І. Гарагуля, О.А. Леонович, К.Б. Зайцева.

* Герцовська Н. – кандидат філологічних наук, доцент, Мукачівський державний університет, Україна, e-mail: nataliyahertsovska@gmail.com; Завидовська Д. – студентка 4 курсу, Мукачівський державний університет, Україна, e-mail: nataliyahertsovska@gmail.com

¹ Ермолович Д.І. (2001), *Имена собственные на стыке языков и культур*, М.: Валент, 200 с.

Розглядалися також різні питання лексикографії (В. Гак, Б.Ю. Городецький, Х. Касарес, В.В. Морковкін) і ономастичної лексикографії (В.Е. Сталтмане). Антропоніми та їх похідні є предметом вивчення не тільки мовознавства, а й філософії, психології, літератури, мистецтва, природничих наук. Вивченням антропонімів як сегменту мовної картини світу займалось чимало видатних лінгвістів: Р.С. Гінзбург, Н.Д. Арутюнова, В.В. Лопатін та багато інших.

Метою даної статті є аналіз особливостей походження англійських жіночих антропонімів на різних етапах історичного розвитку, розкриття ролі власних імен та їх дериватів у мовній картині світу та в житті суспільства.

З мети дослідження випливають наступні **завдання**:

- з'ясувати місце, яке займають антропоніми в сучасній англійській мові;
- виявити системні структурні та семантичні характеристики англійських антропонімів та утворених від них дериватів;
- дослідити внесок різноманітних течій та народів у формування системи англійських жіночих антропонімів;
- проаналізувати зміни, які відбувалися в системі власних імен від найдавнішого періоду й до сучасності.

Англійська система власних імен є досить складною і багато в чому незвичною для нас. Як правило, в англослов'янських країнах повне ім'я складається з трьох компонентів: перше ім'я (first name, christian name, given name), друге ім'я (middle name) та прізвище (name, surname, last name). При цьому в якості першого і другого імен можуть виступати не лише традиційні імена, а й прізвища, наприклад родичів, відомих людей чи історичних персонажів².

Складаючись з іменувань давніх та сучасних, споконвічно англійських і запозичених, традиційних і придуманих, що відрізняються один від одного структурними й семантичними ознаками, номенклатура англійських жіночих імен є своєрідна та цікава для вивчення. Власні жіночі імена пройшли довгий шлях свого історичного розвитку, шлях, який тісно пов'язаний з історією англійського народу та англійської мови.

Англосакси, як і інші стародавні германські племена, мали лише одне ім'я, яке за своєю структурою було простим (*Froda* – мудра; стара; *Hwita* – біла, світла, блискуча), траплялись і складніші випадки (*Aethelbealda* – благородна; відмінна, чудова, смілива, стійка, відважна). Але з часом прості імена були витіснені та замінені на складніші, двокомпонентні імена. Вже в другій половині XIII століття, їх майже неможливо було зустріти в номенклатурі англійських власних імен.

За своїми структурними та семантичними ознаками староанглійські жіночі імена нічим не відрізнялися від чоловічих. А на показник роду вказував другий компонент імені. У чоловічих імен він був представлений іменниками чоловічого роду: *gar* – спис; *hafoc* – яструб; *helm* – захист, покриття; шолом; поет. захисник, покровитель; *man* (n) – людина; чоловік; герой; *raed* – рада; розум, мудрість; *sige* – перемога; успіх; *sunu* – син; нащадок; *weard* – страж; хранитель; захист; заступництво; варта; поет. власник, лорд; *wig* – боротьба; суперечка, розбрат; війна; *wine* – поет. один; захисник і ін. Другим компонентом жіночих імен були, відповідно, іменники жіночого роду: *burg*, *burn* – фортеця, замок; обнесений стінами місто; *frithu* – світ; безпека; притулок; *gifu*, *gyfu* – дар, подарунок; благовоління, милість; *guth* – поет. бій, битва; війна; *henn* – курка; *run* – таємниця, секрет³.

Для багатьох жіночих імен в ролі другого компонента було поширеним використовувати прикметник *leof*, що означає – дорога, любя; приємна.

Також набуло поширення комбінування частинок імен батьків для того, щоб вказати на родинні відносини. Таке явище можна простежити у прикладах відомого

² Леонович О.А. (2002), *В мире английских имен*, М.: Астрель – АСТ, С. 23.

³ Там само, С. 24.

англійського вченого-ономаста Персі Ріні. На початку VII століття племінник короля Нортумбрії Hereric (армія; військо; могутній; високого звання; багатий; влада) і його дружина Breguswith (вождь, пан, суворий; жорстокий; діяльний) назвали свою дочку *Hereswith* – армія; військо; сильна; суворя; жорстока; діяльна⁴.

Існувало кілька принципів староанглійських найменувань. Так, ім'я дитині могли дати за принципом повторення, тобто, назвати його на честь предка (частіше вже померлого). Ім'я вважалось символом душі і таким чином дитина, названа на честь прославленої людини, немов би набувала його якостей. Подібний принцип був пов'язаний з забобонами, він мав швидше ритуальний, ніж практичний характер. Так, в Уессекській династії існувало чотири правителі з ім'ям *Cutha*, що призводило до плутанини в літописах.

Іншим принципом староанглійських найменувань можна назвати алітерацію.

Багато сімей, особливо благородні, користувалися цим принципом протягом поколінь. Так, наприклад, династія правителів Ессекса користувалася алітерацією на S-: *Sledda* (587-604), *Saebert* (604-616), *Saeward* 616 (не правив), *Sexred* (616-617), *Sigeberht I the Little* (617-653), *Sigeberht II the Blessed* (653-660), *Swithhelm* (660-665), *Sighere* (665-683), *Sebbi* (665-695), *Swaefred* (695-715), *Sigeheard* (695-715), *Swaefbert* (715-738), *Saelred* (738-746), *Swithred* (746-758), *Sigeric I* (758-798), *Sigered* (798-812)⁵.

Подібний принцип простежується і у династії Вессекса, де початкова алітерація на C- *Cynric* (534-560), *Ceawlina* (560-591), *Ceola* (591-597), *Ceolwulf* (597-611), *Cynegils* (611-643), *Cwichelm* (626-636), *Cenwalh* (643-645)⁶.

Третій принцип найменувань називається варіація. Суть її полягає в тому, що ім'я для дитини складалося з тим імен батьків або інших родичів, що з одного боку, показувало приналежність дитини до конкретної сім'ї, а з іншого боку, було індивідуальним, що не повторюється. Так у матері на ім'я *Wulfgifu* і батька *Æthelstan* народилась донька, яку назвали *Wulfstana*.

Кінець VIII століття датується навалами скандинавів на Англію, повторювалися протягом наступних століть, по-видимому, не зробили істотного впливу на систему імен, що склалася в англосаксів у той час.

Великою політичною подією, що вплинула на подальше формування англійської культури та мови, як відомо, є вторгнення в Англію норманів, жителів північної області Франції – Нормандії.

Насаджуючи свою культуру та звичаї, завойовники також й імпортували свої антропоніми, які згодом почали витіснити англосаксонські імена. Які ж жіночі імена стають найбільш популярними в цей період? Широке поширення спочатку в середовищі аристократії, а потім і в деяких великих селянських масах набули такі принесені норманами імена, як *Roberta*, *Carrol*, *Hilda*, *Agata*, *Agnes*, *Michel* та інші.

Вплив християнства також значно посприяв на витіснення старих англосаксонських жіночих імен, швидке поширення якої почалося вже на початку XII століття, коли в Англії почали прибувати місіонери Папи Римського. Відкриття нових церковних шкіл та монастирів поступово почало ставати центром поширення християнської культури. До набору особистих імен додаються біблійні імена, незрозумілі основній масі населення. Починають набирати популярності такі жіночі імена як *Mary*, *Joan*, *Agnes*, *Catherine*, *Margaret*, *Ann*⁷. Своє основне поширення біблійні імена отримали серед королівської сім'ї та вищої знаті, а представники нижчих верств населення ще довгий час іменувалися язичницькими іменами. А вже в XVI столітті християнські канонічні імена зайняли панівне становище в системі англійських жіночих імен після

⁴Леонович О.А. (1994), *Очерки английской ономастики (пособие для преподавателей)*, М.: Интерпракс, 128 с.

⁵Расторгуева Т. А. (2007), *История английского языка*, М.: Астрель – АСТ, 349 с.

⁶ Там само

⁷Рыбакин А.И. (2000), *Словарь английских личных имен*, М.: Изд-во АСТ, 252 с.

введення в країні обов'язкової реєстрації немовлят, які отримували ім'я при хрещенні. Проте церковні імена видозмінювалися під впливом народних традицій. Так, *Maria* стала *Mery*, а жіноче ім'я *Ioanna* походить від старофранцузького імені *Jeanne*, що в свою чергу утворило три самостійні жіночі імені – *Jean*, *Joan* та *Jane*.

Жіночі імена в XII ст. були надзвичайно різноманітні, окрім біблійних імен та імен святих також набували поширення й екзотичні, незвичні древнім англійцям імена: *Hodierna*, *Italia*, *Melodia*, *Antigone*, *Cassandra*, *Norma*, *Eleanora*, *Isabel*, *Matilda*, *Margaret* ⁸.

У XVI столітті країни Західної Європи в XVI ст. охопив соціально-політичний рух – реформація, представники якого активно боролись проти католицької церкви. Ця боротьба внесла істотні зміни в систему англійських жіночих імен. Небіблійні імена святих потрапили в опалу, і в кінці XVI ст. такі імена, як *Agnes*, *Barbara*, *Denis*, *Katherine*, *Valentine* почали втрачати свою актуальність. Рівночасно широкого поширення набувають імена зі Старого Завіту: *Amos*, *Elijah*, *Josepha*, *Sara*, *Susan* та інші. Фантазія найбільш радикально налаштованих прихильників реформації поповнила номенклатуру того часу так званими «добродіями» іменами *Charity*, *Faith*, *Hope*, *Prudence* (українські аналоги Віра, Надія, Любов).

Пуританці часто вдавались до специфічних імен для того, щоб відрізнити своїх дітей від маси безбожників. Зазвичай вони давали своїм дітям латинські імена власного твору: *Beata* (щаслива), *Desiderius* (бажана), *Deodatus* (дана Богом), *Renovata* (оновлена). Часто пуритани впадали в крайність, утворюючи імена типу *No-Merit*, *Sorry-for-Sin*, *Much-Mercury*, *Sin-Deny*, *Fear-Not*, або використовуючи особливо рідкісні, важковимовні біблійні імена (*Bezaleel*, *Habakkuk*). Також дівчаток називали *Everlasting-Mercy* (Нескінченне-Милосердя) або *Faith-My-Joy* (Віра-Моя-Радість). Іноді використовувалися імена з негативною конотацією (*Cain*, *Dinah*, *Tamar*). Для незаконно народжених дітей також існував цикл імен, що відповідав їх статусу в суспільстві: *Helpless*, *Repentance*, *Forsaken* та ін. Згодом люди, яким були надані подібні імена, намагалися їх скорочувати до співзвучних традиційних імен ⁹.

За даними К.Б. Зайцевої, в даний час в англійській антропоніміці лише 8% припадає на імена староанглійського періоду. У зв'язку з відродженням готичного роману, з посиленням інтересом до готики, починається захоплення старовинними іменами, тобто відбувається відродження деяких староанглійських імен, таких як *Galaha*, *Emma*, *Arthur*, *Matilda*, *Maud*, *Rosabel*.

Фактором, який значно вплинув на розвиток системи англійських особистих імен, є література, яка тісним чином пов'язана з історією країни. Неможливо переоцінити її роль у формуванні суспільної свідомості, традицій і смаків членів суспільства. Чосер, Сідней, Спенсер, Шекспір, Мілтон, Дефо, Свіфт, Річардсон, Філдінг, Смоллет, Стерн, Скотт, Діккенс, Теккерей, Бронте, Еліот, Теннісон, Голсуорсі, Шоу створили галерею літературних типів і персонажів, іменами яких багато поколінь англійців називали своїх дітей ¹⁰. Тож англійська література відіграла велике значення у розвитку системи англійських жіночих імен. Навіть до сьогодення ці імена не втрачають своєї актуальності. Наприклад, *Pamela* – персонаж роману Сіднея «Аркадія», *Stella* – героїня одного із циклу сонетів Сіднея, *Claribel* – персонаж поеми Спенсера «Королева фей», *Vanessa* – ім'я героїні поеми Свіфта.

Історичні романи В. Скотта і цикл поем Теннісона «Королівські ідилії» дали друге життя багатьом забутих іменам: *Amy*, *Enid*, *Gareth*, *Nigel*. Забуте жіноче ім'я *Alice* стало популярним у другій половині XIX ст. після виходу в світ казок Л. Керрола «Пригоди Аліси в країні чудес») і «Аліса в Задзеркаллі». Під впливом, поезії С. Колріджа, А. Теннісона, Дж. Байрона стають популярними такі імена, як *Christabel*, *Rowena*, *Quentin*, *Minna*, *Diana*, *Fenella*, *Nigel*. Шекспіра віддали свої імена багатьох англійцям. Завдяки

⁸ Reaney P., Wilson R. (2006), *Dictionary of English names*, L.: Oxford University Press, 595 p.

⁹ Ермолович Д.И. (2001), *Имена собственные на стыке языков и культур*, М.: Валент, 200 с.

¹⁰ Кубрякова Е.С. (1988), *Части речи в ономастическом освещении*, М.: Наука, 115 с.

його творчості в широкий ужиток увійшли такі імена, як *Silvia, Julia, Juliet, Jessica, Ophelia, Viola*.

Уже наприкінці XVII століття дівчаток почали називати подвійними іменами. В той час жіночі подвійні імена, такі як *Mary Anna* або *Sarah Jane*, розглядалися не як два, як одне ціле ім'я. Як результат цього ряд сучасних особистих імен почав створюватись саме шляхом об'єднання частин двох імен, як, наприклад, *Anella*¹¹. Проте, це все стосується формальної сфери. Більшість повних імен мають похідні форми, які використовуються в колі знайомих. Наприклад, ім'я Еда (*Eda*) є скороченою формою імені Едвін (*Edwine*). Разом із завоюванням Англії норманами в англійській мові з'явилися старофранцузькі зменшувальні суфікси. Тоді ж для утворення похідних імен стали використовуватися англійські суфікси *-sock* і *-kin*. Ці суфікси тепер можна зустріти в прізвищах, що виникли в той період (наприклад, *Babcock* від зменшувальних форми *Bab* імені *Barbara*). З XV століття зменшувальні та пестливі імена стали утворюватися за допомогою суфіксів *-ie* та *-y* (наприклад, *Betty* – пестливе ім'я від *Elizabeth*).

Звичайно, будь-які тенденції змінюються і мода на «благочестиві» імена також минула. Англійське суспільство поступово почало повертатись до традиційних жіночих імен, час від часу збагачуючи їх іншомовними запозиченнями. Починаючи з XIX ст. дівчаток стали називати *Ember* (бурштин), *April* (квітень), *Beryl* (берил), *Ruby* (рубін), *Jasmyн* (жасмин), *Daisy* (ромашка). Стають популярними французькі, іспанські та італійські імена: *Jacqueline* (Жаклін або, на англійський лад, Джеклін), *Michelle* (Мішель), *Anita* (Аніта), *Angela* та *Angelina* (Ангела, Анджеліна)¹². Охоче запозичуються іноземні форми імен, що існують в англійській мові – *Marie* замість *Mary*, *Katrina* замість *Catherine*, *Julie* замість *Julia* (останнє, щоправда, вимовляється не на французький лад – Жюлі, а на англійську – Джулі). Іноді для того, щоб надати імені певну оригінальність, батьки спеціально змінювали його написання: *Alivia* замість *Olivia*, *Alysha* замість *Alicia*, *Abigail* замість *Abigail*.

У XX столітті в англійців поширювалась тенденція утворювати жіночі імена не лише від назв рослин та тварин (*Almond* – Амонда (*almond* – мигдаль); *Azalea* – Азалія (*azalea* – азалія); *Clover* – Клоувер (*clover* – конюшина); *Laura* – Лора, Лаура (від лат. *Laurus* – лаврове дерево); *Lavender* – Лавендер (*lavender* – лаванда); *Lily* – Лілі (*lily* – лілія); *Magnolia* – Магнолія (*magnolia* – магнолія); *Melissa* – Меліса (*Melissa* – бджола)), а й від абстрактних іменників, що позначають риси характеру і почуття (*Harmonia* – Гармонія (*Harmonia* – гармонія, згода); *Joy* – Джой (*joy* – радість, веселощі); *Patience* – Пейшенс (*patience* – терпіння); *Piety* – Пайет (*piety* – благочестя, шанування до батьків); *Pleasance* – Плезанс (*pleasance* – задоволення); *Truth* – Трут (*truth* – правда, істина))¹³.

Розглядаючи систему англійських жіночих імен на сучасному етапі, можна зробити висновок, що дитину називають будь-яким милозвучним словом. Навіть якщо до цього воно не використовувалось як ім'я. Трапляються випадки, що дівчині обирають на перший погляд незвичне ім'я лише для того, щоб певним чином вплинути на її подальшу долю. Ось приклади таких жіночих імен з їхнім значенням:

Crystal – дане ім'я надає дівчині частинку прохолоди. У перекладі воно означає – «лід»;

Kate – власниця цього імені буде чудово підходити для серйозних стосунків з людьми, будь то дружба чи кохання. Оскільки, у перекладі ім'я означає – «чиста»;

Camellia – дане ім'я несе своєму власнику вічну молодість та квітучість;

Jasmine – дівчина з таким ім'ям буде виділятися надзвичайною красою та привертати увагу оточення;

Ginny – основна риса характеру носія цього імені – стриманість. У прямому

¹¹ Леонович О.А. (1994), *Очерки английской ономастики (пособие для преподавателей)*, М.: Интерпракс., 128 с.

¹² Кубрякова Е.С. (1988), *Части речи в ономастическом освещении*, М.: Наука, 115 с.

¹³ Reaney P., Wilson R. (2006), *Dictionary of English names*, L.: Oxford University Press, 594 p.

перекладі воно означає – «дівча»;

Gloria – дівчина з таким ім'ям народжена для великих звершень, будь то політична, військова або будь-яка інша діяльність. Переклад цього імені в такому значенні – «слава»;

Annabelle – дане ім'я відкладе свій відбиток на зовнішність і характер дівчини. Ім'я означає – «милостива краса»¹⁴.

Як вже зазначалось раніше, що жіночим іменем може стати практично будь-яке слово. І часом екстравагантність та курйозність цього імені не має меж: до прикладу, один із віце-президентів Microsoft Біл Сімсер назвав свою дочку Віста Авалон – на честь Windows Vista і кодової назви Windows Presentation Foundation – Avalon. Ім'я фотомоделі Спонтаніес Грант походить від медичного терміна spontaneous delivery (англ. «Мимовільні пологи»): свого часу мати дівчини не встигли довести до лікарні, і пологи почалися прямо в машині. А режисер Кевін Сміт назвав новонароджену дочку Харлі Квінн – на честь персонажа з коміксів про Бетмена.

Також увагу фахівців привертає один цікавий факт: все більше батьків вибирають ім'я для новонароджених під впливом поп-культури, і перш за все – сучасних серіалів. Зростаюча популярність кіноепіпеї «Гра престолів» («Game of Thrones») породила цілу плеяду нових жіночих імен – в реальному, що не вигаданому світі. Персонаж Емілії Кларк дав путівку в життя відразу двома іменами: 53 новонароджених британки були названі *Khaleesi* (Кхалісі по фільму – королівський титул), і ще 9-ти було дано ім'я *Daenerys* (Дейенеріс). ще більш популярним виявилось ім'я Арії Старк: ім'я Arya вибрали для своїх дочок 244 сім'ї, а ось ім'ям *Sansa* (Санса) було названо всього 6 дівчаток¹⁵.

Жіночі імена складають значну частину лексики такої широко розповсюдженої мови, якою є англійська. Кожен день життя вносить в мову величезну кількість нових імен. Географія світу англійських жіночих імен дуже розлога.

Підсумовуючи все вище сказане, хочеться навести невеликий уривок з вірша Ч. Лемба, в якому маленька дівчинка вибирає ім'я для своєї сестри.

Now I wonder what would please her –

None that I have named as yet

Charlotte, Julia or Louisa

Are as good as Margaret.

Ann and Mary, they're too common;

Emily is neat and fine.

Joan's too formal for a woman;

What do you think of Caroline?

Jane's a prettier name beside;

How I'm puzzled and perplexed

But we had a Jane that died.

What to choose or think of next!

C. Lamb. Naming the Baby

Недостатньо вивчені ще залишаються функціональні і структурні характеристики англійських антропонімічних словників, а також способи репрезентації в словниках семантичних особливостей власних імен, тому у перспективі та подальшому дослідженні безумовно важливим є розгляд та аналіз даних питань.

REFERENCES

Ermolovych D.Y. (2001). *Imena sobstvennyie na styike yazykov i kultur* [Proper names at the junction of languages and cultures]. M.: R.Valent, 2001. 200 – 2001 p. [in Russian] URL: <http://e-repa.ru/files/translation/ermolovich-names>

Kubryakova E.S. (1988). *Chasti rechi v onomasiologicheskoy osveschenii* [Parts of speech in onomasiological coverage]. M.: Nauka, 1988. 115 p. [in Russian] URL:

¹⁴ E. G. Withycombe. (1959), *The Oxford Dictionary of English Christian Names. 2nd edition*, Oxford, 154 p.

¹⁵ «Ibid.»

<http://www.klex.ru/n1r>

Leonovich O.A. (1994). Oчерки angliyskoy onomastiki (posobie dlya prepodavatelei) [Sketches of English onomastics (manual for teachers)]. – M.: Interpraks, 1994. 128 p. [in Russian] URL: <http://lib.mgppu.ru/opacunicode/index.php?url=/notices/index/IdNotice:164567/>

Leonovich O.A. (2002). V mire angliyskih imen [In the world of English names]. M.: Astrel - AST, 2002. 23-24 p. [in Russian] URL: <https://www.twirpx.com/file/762321>

Rastorgueva T. A. (2007). Istoriya angliyskogo yazyika [History of the English Language], Moscow, Astrel, AST, 349 p. [In Russian] URL: <http://padaread.com/?book=40540>

Reaney P., Wilson R. (2006). Dictionary of English names. L.: Oxford University Press, 2006. 594 p. [in English] URL: <https://www.amazon.com/Dictionary-English-Surnames>

Ryibakin A.I. (2000). Slovar angliyskih lichnyih imen: 4000 imen [Dictionary of English personal names: 4,000 names] M.: Izd-vo 3-e, ispr. Astrel; AST, 2000. 252 p. [in Russian] URL: <http://bwbooks.net/index.php?id1=4&category=lingvistika&author=ribakin-ai&book=2000>

Withycombe E. G. (1959). The Oxford Dictionary of English Christian Names. 2nd edition. Oxford, 1959. 154 p. [in English] URL: <https://biblio.com.au/the-oxford-dictionary>

Hertsovska N., Zavydovska D. Development of English women's names in historical and linguistic aspects

The article examines the historical development of the English personal female names. Particular attention has been paid to the origin of female anthroponyms, peculiarities of the formation, and various historical processes that directly influenced their creation at the important stages of history. The article presents the most common women's names in different historical periods and epochs. The paper suggests the classification of the personal names of the English language according to their etymological features: borrowings from the Bible and mythology, from various source languages, from the names of objects and phenomena of the surrounding world, that give an idea of the origin of names, their structure and semantic meanings. The emphasis has been placed on the factors that influenced the formation and selection of women's personal names, in particular the role of literature. The article is dedicated to the complex analysis of the peculiarities of word-formation and functioning of anthroponymic women's derivatives in Modern English. It determines the main theoretical statements relating to the study of personal names in contemporary linguistics, specified anthroponyms as a distinct linguistic category and characterized their derivative potential. Special attention has been paid to the main ways, means and mechanisms of anthroponymic derivation in Modern English. The emphasis is on the factors that influence the formation and selection of names, and the role of literature. The article examines the traditions that provide their own female names in English, considering the history of education traditions naming, the origin of names. Anthroponyms have been considered, which are important means of displaying a national culture, which are in the structure of the official naming formula. Additional features of the functioning of female names in English literature from the standpoint of linguoculture. The article analyses the link between an anthroponym, its bearer, and its meaning. Special attention has been paid to the semantic peculiarities of anthroponyms. It has been pointed out that the anthroponym should be regarded as a sign though which specific semantic properties are presented. Perspectives of further research of this problem have been defined.

Key words: *personal names, language source, origin, etymology, Old English names, anthroponyms, system of female names, onomastics.*